

**JUBILEUSZ
ZESPOŁU SZKÓŁ IM. HENRYKA SIENKIEWICZA
W GRABOWCU
(SCENARIUSZ)**

CZEŚĆ OFICJALNA

Prowadzący - Agnieszka Jałowicka :

Szanowni Państwo! Mamy wielki zaszczyt powitać Państwa w kolejnej części uroczystości jubileuszu 100 – lecia Szkoły Podstawowej i 65 – lecia Liceum Ogólnokształcącego, które obecnie wchodzi w skład Zespołu Szkół im. H. Sienkiewicza w Grabowcu.

Prowadzący – Jakub Radelczuk :

Proszę Państwa o powstanie.

Baczność!

Poczty sztandarowe, sztandary szkół wprowadzić!

Wprowadzenie sztandarów.

Do hymnu państwowego!

Odśpiewanie hymnu państwowego.

Po hymnie! Spocznij!

Prowadzący – Agnieszka Jałowicka:

Proszę o zabranie głosu pana Waldemara Greniuka, wójta Gminy Grabowiec.

Przemówienie pana wójta.

Proszę o zabranie głosu panią dyrektor Zespołu Szkół im. Henryka Sienkiewicza, Elżbietę Widymę.

Przemówienie pani dyrektor.

Prowadzący – Agnieszka Jałowicka:

Odczytanie nazwisk odznaczonych. Wręczenie medali.

1. Ks. Biskup dr hab. Mariusz Leszczyński
2. Kuratorium Oświaty w Lublinie
3. Ks. Zygmunt Żółkiewski
4. Pan Ludwik Pawłowski
5. Fundacja im. ks. Stefana Niedzielaka w Warszawie
6. Archikonfraternia literacka Niepokalanego Poczęcia NMP przy Katedrze św. Jana w Warszawie
7. Politechnika Warszawska

Byli Wójtowie

8. Pan Zdzisław Koszel
9. Pan Tadeusz Goździejewski

Emerytowani dyrektorzy:

10. Pan Tadeusz Sagadyn
11. Pan Marian Hawryluk
12. Pan Jan Nowak
13. Pan Józef Pociennik
14. Pan Aleksander Wojtas

Emeryci i renciści ZS

1. Ks. Stanisław Michał Budzyński
2. Pani Janina Boczkowska
3. Pani Maria Ciszewska
4. Pani Maria Janiuk
5. Edward Kanikuła
6. Pani Janina Koszel
7. Pani Henryka Litwin
8. Pani Irena Surma
9. Pan Kazimierz Swatko
10. Pani Teresa Martyniuk
11. Pani Emilia Kołtun
12. Pani Bogumiła Swatko
13. Pani Teresa Wojtas
14. Pani Teodozja Potkańska
15. Pani Anna Słowik
16. Pani Stanisława Zawalska
17. Pani Urszula Pociennik

Pracownicy administracji i obsługi

18. Pani Działa Maria
19. Pani Czesława Kudyba
20. Pani Poterucha Helena

Medale otrzymują również nieobecni na dzisiejszej uroczystości:

1. Pan Adolf Koszuta
2. Pan Wiesław Lachowski
3. Pan Henryk Kulik
4. Pani Grażyna Jaroszyńska
5. Pani Renata Kulik
6. Pani Teresa Stojko
7. Pani Teodozja Cybulska
8. Pani Maria Jaroszyńska
9. Pani Urszula Muda
10. Pan Wiesław Kapica
11. Pan Józef Kuszyk
12. Pani Barbara Ciszewska
13. Pani Zofia Ilczuk

14. Pani Krystyna Łagowska
15. Pani Feliksa Rębacz
16. Pan Halina Sacawa
17. Pani Zofia Mizerska
18. Pani Regina Ulanowska
19. Pani Stanisława Kołodziejczyk

Prowadzący – Agnieszka Jałowicka:

Zapraszamy gości do zabrania głosu.

Przemówienia zaproszonych gości:

1. Pan Sławomir Zawisłak – Poseł RP
2. Pan Arkadiusz Bratkowski – Marszałek, Członek Zarządu Wojewódzkiego,
3. Pan Henryk Matej – Starost Powiatu Zamojskiego,
4. Pan Ryszard Golec – wicekurator oświaty,
5. Pan Janusz Szatkowski – dyrektor WORD w Zamościu
6. Pan Antoni Pawluk – przedstawiciel Polisy Życie,
7. Pan Ryszard Stanibuła – parlamentarzysta,
8. Pan Jan Szymczyk – Archikonfraternia literacka z Warszawy,
9. Pan Ludwik Pawłowski – Fundacja ks. Niedzielaka z Warszawy,
10. Pan Stanisław Wojnar – Nadleśnictwo Strzelce.

Prowadzący – Agnieszka Jałowicka:

Wdzięczność trudno jest ubrać w słowa...

**wtedy proste - „dziękujemy” - zawiera wszystko
co chcemy wyrazić!..**

Dyrekcja, pracownicy oraz uczniowie Zespołu Szkół im. Henryka Sienkiewicza w Grabowcu składają serdecznie podziękowania sponsorom za pomoc i wsparcie okazane przy organizacji obchodów 100- lecia Szkoły Podstawowej i 65 – lecia Liceum Ogólnokształcącego. Proszę Panią Dyrektor o wręczenie okolicznościowych podziękowań.

Wręczenie podziękowań.

Prowadzący – Jakub Radelczuk :

Bacność! Poczty sztandarowe, sztandary szkół wyprowadzić!

Wyprowadzenie sztandarów.

Spocznij!

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka :

Jubileusz szkoły jest okazją do wspomnień. Czas zwykle sprawia, że pewne zdarzenia umykają z pamięci, to jednak dźwięk szkolnego dzwonka przywołuje je wszystkie ponownie. Zapraszamy Państwa do obejrzenia części artystycznej, która ukaże nam przeszłe i teraźniejsze życie szkoły. Mamy nadzieję, że przywoła ona wspomnienia z lat szkolnych i sprawi, że te niezapomniane i wyjątkowe chwile ożyją na nowo w waszych sercach.

CZEŚĆ ARTYSTYCZNA

Piosenka Michała Bajora pt. „Twarze, twarze”.

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka :

Rok 1916 - rozpoczyna się historia naszej szkoły, kiedy pierwsi uczniowie rozpoczęli edukację w Dwu-klasowej Publicznej Szkole Powszechnej w Grabowcu.

Ci uczniowie nie mieli, tak jak my dzisiaj kolorowych podręczników, komputerów czy wspianego boiska, ale mieli równie mądrych nauczycieli, którzy, oprócz umiejętności czytania i pisania, pomagali im zrozumieć świat. Uczyli się pilnie, w duchu narodowym, gdzie szczególny nacisk kładziono na kwestie patriotyzmu. Ich życie szkolne jednak wyglądało zupełnie inaczej niż to dzisiejsze.

Prowadzący – Jakub Radelczuk :

Zobaczmy, jak wyglądało to życie szkolne w tamtych czasach, kiedy panowała sroga dyscyplina.

Scenka ukazująca przerwę i fragment lekcji (odniesienie do lat wojennych i okresu międzywojennego).

Scenka I

Przerwa. Dzieci bawią się (lalka, miś, ciuciubabka, zośka, fajerki). Ubrane są skromnie – dziewczynki w sukienki lub spódniczki, chłopcy spodnie lub spodenki, niektóre nie mają butów.

Wchodzi woźny, słychać dzwonek na lekcję. Dzieci zajmują swoje miejsca w ławkach, czekają na nauczyciela. Na ławkach stoją liczydła, kałamarze, leżą zeszyty, pióra i ołówki.

Wchodzi nauczycielka

U: (chórem) Dzień dobry Pani.

N: Dzień dobry. Dzisiejszą lekcję zaczniemy od nauki rachunków. Zapiszcie w zeszytach następujące działania: $18+5=...$ $16-7=...$ $8+7=...$ $20-11=...$

(nauczycielka ze srogim wyrazem twarzy chodzi między ławkami, trzymając w ręce „dyscyplinę”)

N: Kowalski wykonaj pierwsze działanie.

U: Tak, proszę pani. $18+5$ równa się 23.

N: Bardzo dobrze. Nowak, kolejny przykład.

U: $16-7$ to będzie.... yyy... 8

N: Żle! Kiedy dostaniesz tyle razy, ile wynosi poprawna odpowiedź, to do końca życia zapamiętasz, że $16-7=9$

(nauczycielka wymierza karę uczniowi)

N: Pytam raz jeszcze, ile to jest $16-7$?

U: $16-7=9$ proszę pani.

N: Bardzo dobrze. Pozostałe przykłady proszę rozwiązać w domu.

Przejdziemy teraz do nauki kaligrafii. Zapiszcie w zeszytach następujące zdanie: Ala ma kota.
(Nauczycielka kontroluje pracę uczniów. Podchodzi do jednego, widząc że ten pisze niestarannie, postanawia zostawić go w „kozio”)

N: Nowak, jak ty piszesz?! Dziś po lekcjach zostaniesz dłużej i napiszesz to zdanie 100 razy. Na pewno utrwali ci się poprawna pisownia.

Słychać dzwonek. Uczniowie wychodzą. Nauczycielka podchodzi do ucznia, który ma zostać w „kozio”, bierze za rękę i prowadzi do karnej ławki, w której będzie odbywał karę.

Prowadzący – Jakub Radelczuk:

Ten okres, choć tak trudny, posiadał jednocześnie swój nieodparty urok, niepowtarzalny, ulotny klimat i nastrój – szczególnie lata dwudzieste.

Wróćmy wspomnieniami do tamtych czasów w piosence Urszuli Sipińskiej pt. „To był świat w zupełnie starym stylu”.

Wykonanie piosenki Urszuli Sipińskiej pt. „To był świat w zupełnie starym stylu”.

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka:

A teraz przenieśmy się wehikułem czasu w minione lata 60-te, 70-te i 80-te. Jak w tych czasach wyglądało życie szkolne?

W szkole obowiązywały fartuszki, a nieodłącznym elementem ówczesnego życia szkolnego były cotygodniowe apele na korytarzach szkolnych lub w salach gimnastycznych oraz obowiązkowy udział w pochodach pierwszomajowych.

Trzeba również wspomnieć, że w tych czasach nie było jeszcze Internetu i po wszystkie potrzebne do nauki materiały uczniowie udawali się do biblioteki szkolnej.

Prowadzący – Jakub Radelczuk:

Wróćmy wspomnieniami do tamtych czasów w piosence Czerwonych Gitar pt. „Co z nas wyrośnie?”.

Wykonanie piosenki Czerwonych Gitar pt. „Co z nas wyrośnie?”.

Prowadzący – Jakub Radelczuk :

Wniknijmy teraz w mury szkolne i poczujmy atmosferę nauki, pracy oraz zabawy z tamtych lat.

Scenka ukazująca przerwę i fragment lekcji (odniesienie do czasów PRL-u) Prezentacja pochodzenia pierwszomajowego.

Scenka II

Przerwa. Dzieci bawią się. Dziewczynki skaczą w gumę, grają w klasy, które rysuje jedna z dziewczynek. Chłopcy bawią się w szczura. Ubrane są fartuszki szkolne i mundurki zuchowskie. Wchodzi woźny, słysząc dzwonek na lekcję. Dzieci zajmują swoje miejsca w ławkach, czekają na nauczyciela. Na ławkach stoją globusy, kałamarze, leżą zeszyty, pióra i ołówki.

Wchodzi nauczycielka .

U: (chórem) Dzień dobry Pani.

N: Dzień dobry. Tematem dzisiejszej lekcji będzie Rozmieszczenie lądów i oceanów na Ziemi. (nauczycielka pokazuje uczniom globus i przypomina, że jest to model Ziemi)

N: Kto mi powie, co znajduje się na Ziemi?

(jeden z uczniów zgłasza się do odpowiedzi)

N: Słucham Jasiu.

U: Na Ziemi znajdują się lądy i oceany.

N: Bardzo dobrze. Proszę odszukać i podać nazwę jednego z oceanów.

U: Proszę Pani już mam. Tu jest.

N: (podchodzi do ucznia) Odczytaj nazwę.

U: To jest Ocean Spokojny.

N: Bardzo dobrze. Proszę teraz podać odszukać i podać nazwę kontynentu odkrytego przez Krzysztofa Kolumba.

U: Znalazłem. To będzie Wielka Brytania.

N: Słucham? Stasiu, jutro do szkoły przyjdiesz z rodzicami. W domu wypiszesz nazwy wszystkich kontynentów i nauczysz się wskazywać ich położenie na mapie. Na następnej lekcji odpytam cię. Odechce ci się żartów.

Słysząc dzwonek. Uczniowie wychodzą. Nauczycielka podąża za nimi.

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka :

Oczywiście w tamtych czasach uczniowie mieli możliwość rozwijania swoich zainteresowań i uzdolnień. W szkołach istniały chóry, kluby sportowe i kółka zainteresowań. Nie zapomniano nawet o tańcu.

Obejrzymy teraz pokaz taneczny w wykonaniu uczennic naszego gimnazjum i liceum ogólnokształcącego.

Taniec z wachlarzami.

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka :

Nauka we współczesnej szkole jest zupełnie inna niż ta sprzed wielu lat. Na zajęciach wykorzystuje się nowoczesne technologie, a uczniowie biorą udział w różnorodnych konkursach, projektach edukacyjnych i kulturalnych, wyjeżdżają do kina, teatru, na wycieczki krajowe i zagraniczne. Każdy uczeń nie tylko zdobywa w niej wiedzę i potrzebne umiejętności, ale również rozwija swoje zainteresowania oraz talenty.

Prowadzący – Jakub Radelczuk :

Wszystko się zmieniło, nawet uczniowie są dzisiaj zupełnie inni niż dawniej. Zajrzyjmy teraz do jednej z sal lekcyjnych, gdzie odbędzie się lekcja biologii.

Scenka ukazująca przerwę i fragment lekcji (odniesienie do czasów współczesnych).

Scenka III

Przerwa. Uczniowie siedzą na korytarzu, słuchają muzyki, Grają na telefonach, tabletach, jedzą chipsy, dziewczyny poprawiają fryzury i obgadują koleżanki.

Słysząc dzwonek na lekcję. Nauczyciel wchodzi do klasy, za nim mozolnie podążają uczniowie, zajmują swoje miejsca. Ławki są puste. Uczniowie wyjmują zeszyty, podręczniki, długopisy i komórki. (Jeden zapomina długopisu, robi się małe zamieszanie, ponieważ chce pożyczyć długopis od kolegi. Nauczyciel go uspokaja). Uczennica wchodzi do klasy ze słuchawkami na uszach, więc nauczyciel ją upomina. Zaczyna się lekcja. Nauczyciel sprawdza obecność PRZYDAŁBY SIĘ

KOMPUTER = DZIENNIK ELEKTRONICZNY.

N: Proszę o spokój. XXX to nie lekcja muzyki, więc zdejmij te słuchawki z uszu. Czy ktoś w końcu pożyczy długopis koledze?

U: O co tyle zamieszana? Już znalazłem.

N: Sprawdzę teraz obecność, więc proszę o ciszę. Kowalski?

U: Obecny!

N: Nowak? Nowak?!

U: Nie ma go!

N: Wróbel?

U: Jestem!

N: Adamczuk?

U: Też go nie ma.

N: W takim razie przejdźmy do dzisiejszej lekcji, której tematem będzie Budowa i rola szkieletu człowieka. Proszę zapisać w zeszytach temat, cele lekcji i NaCoBeZu.

Ewentualnie może rozdać im karteczki z celami!!

Cele lekcji w języku ucznia:

- poznasz różnice między częścią czynną i bierną narządu ruchu
- dowiesz się jaką funkcję spełnia szkielet
- przypomnisz sobie typy kości oraz rodzaje połączeń kości

U: Wolniej, bo mnie już ręka boli.

Na co będziemy zwracać uwagę:

- potrafisz wymienić elementy budujące szkielet człowieka
- umiesz wskazać i rozpoznać na schemacie elementy składowe szkieletu człowieka
- potrafisz omówić funkcję szkieletu

N: XXXX przypomnij wszystkim jaka była praca domowa.

U: No więc, trzeba było zapoznać się z budową szkieletu człowieka.

N: Podejdź do modelu szkieletu człowieka i wskaż z jakich elementów ten szkielet się składa.

(Uczeń podchodzi do szkieletu, wymienia i wskazuje niektóre jego elementy)

U: Ten tu szkielet, proszę pana, składa się z głowy, czyli czaszki, kręgosłupa, nóg, rąk.

N: Czy chcesz uzupełnić swoją odpowiedź?

U: Nie, to wszystko.

N: Prawidłowo wymieniałaś i wskazałaś czaszkę i kręgosłup. Poprawnie wskazałaś kończyny górne – ręce i kończyny dolne – nogi. Niestety pominęłaś pas barkowy, klatkę piersiową i pas miednicowy. Powinnaś powtórzyć raz jeszcze budowę szkieletu ze szczególnym zwróceniem uwagi na te elementy, o których zapomniałaś.

W tym momencie do klasy wchodzi pani pedagog z dwoma wagarowiczami. Lekcja zostaje przerwana.

P. pedagog: Przepraszam, że przerywam lekcję, ale przyprowadziłam dwóch panów, którzy twierdzą, że nie mogli znaleźć klasy.

U: Bo to jest prawda. W końcu to nie nasza wina, że ciągle się klasy zmieniają.

N: Witam i zapraszam. Cóż, lepiej późno niż wcale. Dodam tylko, że zajęcia w tej sali mamy już od kilku miesięcy. Na przerwie porozmawiamy o tym, gdzie to byliście i oczywiście zadzwonię do rodziców, żeby ich poinformować o całej sytuacji. Siadajcie do ławek.

Uczniowie nie zwracają uwagi na nauczyciela, wypytują głośnym szeptem kolegów gdzie byli. W tym momencie dzwoni dzwonek i uczniowie wybiegają na przerwę.

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka:

Przed Państwem Dominik Staszczuk, absolwent Szkoły Podstawowej i Gimnazjum Zespołu Szkół im. Henryka Sienkiewicza w piosence Budki Suflera pt. „Piąty bieg”.

Wykonanie piosenki Budki Suflera pt. „Piąty bieg”.

Prowadzący – Jakub Radelczuk:

Nasza szkoła postrzegana jest jako miejsce, gdzie nie tylko zdobywa się wiedzę, ale również miło i bezpiecznie spędza czas wolny. Staramy się rozwijać różnorodne pasje i zainteresowania uczniów, m.in. teatralne, sportowe, muzyczne i taneczne. Zapraszam teraz Państwa do obejrzenia krótkiego spektaklu muzycznego pt. „Podwodny świat”.

Prezentacja spektaklu pt. „Podwodny świat”.

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka :

Mijały lata, które przyniosły nam wiele zmian, a kolejne pokolenia opuszczały mury tej szkoły. Ta szkoła żyła przez minionych 100 lat, bo szkoła to przecież nie mury, to przede wszystkim ci, którzy tworzą szkolną społeczność.

To właśnie w tej szkole jako dyrektorów, nauczycieli, gości, pracowników czy uczniów spotykało nas to, co w pamięci pozostaje najdłużej: uśmiechy i łzy, trudy i poświęcenia, sukcesy i porażki - to wszystko, co towarzyszy człowiekowi nieustannie.

Prowadzący – Jakub Radelczuk :

Żegnamy Państwa pełni nadziei, że ten program symbolicznie pozwolił spojrzeć w przeszłość. A może udało się komuś z Państwa przypomnieć sobie przez krótką chwilę swoje lata szkolne. Pożegnajmy czas miniony, przywitajmy dni, które są przed nami. Zapraszam wszystkich Państwa do wspólnego śpiewania i zabawy przy piosence Andrzeja Rybińskiego pt. „Nie liczę godzin i lat”.

**Wykonanie piosenki Andrzeja Rybińskiego pt. „Nie liczę godzin i lat”.
(Wielki taneczny finał i piosenka w wykonaniu wszystkich uczestników. Na slajdach wyświetlane są słowa piosenki, prowadzący zachęcają wszystkich do śpiewania. Widownia śpiewa, śledząc słowa z ekranu).**

Prowadząca – Agnieszka Jałowicka :

Na zakończenie pragnę poinformować Państwa, że na stoliku jest wystawiona Kronika Szkolna. Zachęcamy Państwa do dokonywania w niej pamiątkowych wpisów. Można również obejrzeć Księgę Absolwentów Liceum Ogólnokształcącego.

Dziękujemy Państwu bardzo za wspólną podróż w czasie i zapraszamy serdecznie na obiad.

Część artystyczna przygotowana została przez:

- panią Beatę Jaworską
- panią Agnieszkę Jałowicką
- panią Hannę Pedowską
- pana Karola Chilewicza